

ARXIU

S'enlairen les perspectives del Museu de Valls

El crític i historiador de l'art Daniel Giralt-Miracle ha seleccionat cent gravats de la seua col·lecció particular per tal de fer una donació al Museu de Valls, la qual servirà per completar el panorama de l'art actual que no tenia fins ara presència al museu del Passeig dels Caputxins.

Al Museu de Valls disposen d'una important col·lecció de pintura catalana que abraça de les darreries del segle XIX a la primera meitat del segle XX. Aquesta pinacoteca està considerada una de les millors de Catalunya pel que fa als artistes autòctons. El conjunt supera les mil peces, i a més de pintura s'hi conserven escultures, dibuixos i fotografies. El seu director, Jordi París, assenyala entre les necessitats actuals prioritàries de la institució la renovació de les instal·lacions actuals i l'augment de l'espai. El cèntric edifici dels anys 70 projectat com a Casa de Cultura en el qual està ubicat el Museu s'ha quedat menut per portar endavant les tasques de conservació i exposició ordinàries.

El fons del museu s'ha anat constituint a base de donacions o dipòsits de mecenes, entre els quals destaquen el Dr. Estil·las, el matrimoni Rodón Giró, Blasi Vallespinosa o el mateix Francesc Català-Roca. Convé recordar que el fotògraf Català-Roca va néixer a Valls el 1921 (la seua mort és recent, de l'any 1998). I també és fill de la ciutat el pintor Jaume Mercadé (1887-1967). Aquests dos noms estan directament relacionats amb el museu, tant per les peces pictòriques que posseeix donades per Mercadé (de qui es va organitzar aquí una retrospectiva antològica), com per la donació del mateix Català-Roca, que va dipositar-hi la seua col·lecció personal de pintures adquirides al llarg de la seua vida.

El paisatgisme d'influència impressionista i l'Escola d'Olot, així com el modernisme i el realisme tradicional, són representats a la pinacoteca amb peces de Bonaventura Casas, Modest Urgell, Joan Llimona, Ricard Urgell, i tants altres. També ens podem acostar al noucentisme de Joaquim Sunyer o Pere Pruna en pintures emblemàtiques, com ara el retrat de la dona de Sunyer. El Museu ha dedicat així mateix espais propis a temàtiques genuïnes com són la Generació del 17 o els moviments renovadors en la postguerra, fins i tot centrant-se en els artistes locals

d'aquell moment històric. I si bé compta amb una interessant col·lecció de dibuixos, potser hauríem de destacar-hi molt especialment el conjunt de les escultures de "Manolo", Manolo Hugué, ben representatiu de la primera avantguarda, i del qual s'hi exposen relleus i figures en terra cuita remarcables.

El Museu de Valls s'havia decantat bàsicament per la producció dels artistes catalans, però aquesta representació tot just acabava en la dècada dels darrers anys 60. Tot i haver-hi l'exemple d'algun autor internacional o més actual, el fet és que la manca d'obra realitzada en les últimes dècades resultava més que significativa. És en aquest context que s'emmarca la donació recent de Daniel Giralt-Miracle, que ha cedit al Museu un centenar de gravats representatius del bo i millor del panorama català i internacional dels últims temps. En paraules de Jordi París, aquest conjunt de cent obres "cobreix un buit", perquè significa una autèntica continuació de la col·lecció actual.

Daniel Giralt-Miracle és un dels més importants crítics d'art del nostre país. La seua trajectòria com a escriptor, autor de monografies i organitzador d'exposicions (n'ha comissariada més de noranta) l'avalua com un dels prohoms més reeixits dins del panorama de la projecció artística al nostre àmbit. El proppassat mes de maig va ingressar com a membre de la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona, i actualment dirigeix l'Espai Gaudí, dedicat a explicar l'obra de l'arquitecte, emplaçat al mateix edifici de La Pedrera. Giralt-Miracle va ser el primer director del MACBA, en el polèmic període que va de 1989 a 1994, una experiència que ell qualifica d'enriquidora, al temps que difícil i dura. Però també havia exercit abans càrrecs públics, tant de responsable del Servei d'Arts Plàstiques del Departament de Cultura de la Generalitat com de director-gerent de la Fundació Caixa de Catalunya.

Les cent peces d'obra gràfica donades per Giralt-Miracle formen part de la col·lecció personal del

crític, una col·lecció important que va començar ara fa trenta-tres anys. Aquest historiador de l'art, especialitzat en tècniques gràfiques i mitjans d'impressió, ha sabut continuar amb la tasca encetada pel seu pare, l'enyorat dissenyador Ricard Giralt Miracle, que ja havia heretat de la seua família l'interès per l'obra gràfica i les manifestacions artístiques basades en la impremta. En el conveni signat ara amb l'Ajuntament de Valls no solament es completa el panorama museístic local quant a períodes i autors, sinó que s'estableix un focus permanent de difusió de l'obra gràfica, ja que està previst organitzar per a les darreries d'enguany una exposició dels gravats cedits, una mostra i un catàleg que presumiblement recorreran Catalunya durant els pròxims anys.

Entre els autors representats en la donació podem trobar artistes nostrats com Miró, Tàpies, Cuixart, Brossa, Alfaro, Tharrats, Clavé, Ràfols-Casamada, Amat, Perejume, Plensa, els equips Crònica i Realitat, Renau, Miralda, Sempre, Zush, etc. Però també s'hi inclouen d'internacionals tan destacables com Christo, Bechtold, Motherwell, Folon, Hartung, o Wifredo Lam. Un total de cent obres, algunes de les quals tenen l'encant i el valor afegit d'estar dedicades pel mateix autor. Vista la importància de l'obra cedida, el mateix Jordi París assegura "és un honor poder disposar d'aquesta col·lecció, que té el valor de ser un testimoni".

ARXIU / RICARD CUGAT

El testimoni més aclaridor en aquesta ocasió és la tendència marcada per la iniciativa de Giralt-Miracle, ja que la donació per part de persones o entitats privades a les institucions de caire públic ens ajuda a dotar els nostres museus de continguts molt més variats, i a oferir l'oportunitat de completar i enriquir iniciatives, que de segur resultarien més dificultoses centrant-les exclusivament en la participació del capital públic. El fet que siguin cent les obres, havent triat un nombre tan rodó de peces en la col·lecció cedida, ens dona idea de la riquesa i la quantitat del treball realitzat per Daniel Giralt-Miracle al llarg de la seua dilatada carrera com a estudiós de l'art.

A partir d'ara, les excursions a Valls tindran el doble atractiu de visitar el seu museu municipal, molt més complet des de fa escassament uns dies.

Daniel Giralt-Miracle (dalt) ha cedit al Museu de Valls cent obres representatives del bo i millor del panorama català i internacional dels últims temps. En aquesta col·lecció, hi ha creacions, entre d'altres, de Miró (a la pàgina del costat) i de Tàpies (a sota).

Ricard Huerta

ARXIU

